



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 1554/2025**  
**04.02.2026. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. и члана 61. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгице Младеновић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од 12.09.2025. године и 1Кв.бр.924/2025 од 20.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, једногласно, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**УСВАЈА СЕ**, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгице Младеновић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од 12.09.2025. године и 1Кв.бр.924/2025 од 20.10.2025. године и предмет враћа Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

## **Образложење**

Решењем Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од 12.09.2025. године одређено је да се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 2.095.209,00 динара из буџетских средстава суда, а у року од 15 дана од дана правноснажности решења, те да ће наведени новчани износ бити уплаћен браниоцу окривљеног – адвокату Драгану Младеновићу на означени текући рачун.

Решењем Основног суда у Нишу 1Кв.бр.924/2025 од 20.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Младеновића, која је изјављена против решења Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од 12.09.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгица Младеновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целини решења Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од 12.09.2025. године и 1Кв.бр.924/2025 од 20.10.2025. године и

предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини наведена решења тако што ће окривљеном АА досудити тражене трошкове кривичног поступка у износу од 3.208.998,00 динара сходно захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка од 09.01.2025. године, увећане за састав захтева за заштиту законитости у износу од 100.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним правноснажним решењима о трошковима кривичног поступка Основног суда у Нишу учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног. Ово са разлога јер је, приликом обрачуна и досуђивања окривљеном трошкова поступка које је имао на име награде за заступање од стране изабраног браниоца - адвоката Драгана Младеновића, Основни суд у Нишу погрешним тумачењем одредбе члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године и важила је у моменту доношења побијаних правноснажних решења, погрешно у целини применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 121/2012, 99/2020 и 37/2021) која је била на снази у време предузимања процесних радњи од стране браниоца за које је окривљеном досуђена накнада трошкова, уместо да у конкретном случају примени и Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године, а која је важећа у моменту доношења правноснажне одлуке којом је решено о обавези плаћања трошкова кривичног поступка у овој кривичноправној ствари и то у моменту доношења другостепене пресуде Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2023 од 23.10.2024. године. Начело правне сигурности проистекло из устаљене судске праксе оправдава да се у ситуацији доношења правноснажне одлуке о трошковима поступка након дана 03.06.2023. године, а што је овде случај, Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године, примењује у погледу обрачуна висине награде за рад адвоката на основу измењене вредности једног поена, без обзира на то што су радње заступања и одбране од стране адвоката предузете пре тог датума.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године окривљени АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за продужено кривично дело злоупотреба

службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. и члана 61. став 5. КЗ, те је одређено да на основу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Другостепеном пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2023 од 23.10.2024. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године тако што је окривљени АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. и члана 61. став 5. КЗ како је то ближе описано у изреци пресуде, те је одређено да трошкови кривичног поступка окривљеног АА настали пред судом правног лека падају на терет буџетских средстава суда и о истима ће бити одлучено посебним решењем, док ће о осталим трошковима окривљеног, односно о њиховој висини одлучити првостепени суд посебним решењем, а у преосталом делу жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу је одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена. Из списка даље произилази да је окривљени преко браниоца – адвоката Драгана Младеновића дана 09.01.2025. године поднео Основном суду у Нишу захтев за накнаду трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда, а у којем је определио трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца у укупном износу од 3.208.998,00 динара, а у складу са важећом Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Нишу је побијаним првостепеним решењем одредио да се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка досуди износ од 2.095.209,00 динара из буџетских средстава суда. Из образложења првостепеног решења произилази да је суд приликом обрачуна и досуђивања окривљеном трошкова поступка које је имао на име награде за заступање од стране браниоца у конкретном случају у целини применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила у време доношења првостепене пресуде Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године. Другостепено веће Основног суда у Нишу је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем одбило жалбу као неосновану, са образложењем да је првостепени суд приликом обрачуна и досуђивања окривљеном трошкова поступка које је имао на име награде за заступање од стране браниоца правилно у целини применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 121/2012, 99/2020 и 37/2021, будући да су одредбе наведене Адвокатске тарифе важиле у моменту доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, односно у моменту доношења пресуде Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године којом је решено о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, те да се неосновано жалбом браниоца указује да је у конкретном случају требало применити одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 43/2023.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог

завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка. По налажењу Врховног суда одлука о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе подразумева одлуку којом се правноснажно решава о обавези плаћања трошкова кривичног поступка.

Имајући у виду наведено, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је у овој кривичноправној ствари другостепеном пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2023 од 23.10.2024. године, којом је преиначена првостепена пресуда Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године, правноснажно окончан предметни кривични поступак и правноснажно одлучено о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а што је у време када је на снази Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године, са ступањем на снагу дана 03.06.2023. године, то је стога, по налажењу Врховног суда, Основни суд у Нишу у побијаним решењима неправилно применио у целини Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 121/2012, 99/2020 и 37/2021 и била је на снази у време предузимања процесних радњи од стране браниоца за које је окривљеном досуђена накнада трошкова и у време доношења првостепене пресуде Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године, погрешно сматрајући да се под одлуком о трошковима кривичног поступка у смислу члана 11. Адвокатске тарифе у конкретном случају подразумева првостепена пресуда Основног суда у Нишу 4К.бр.1109/2021 од 27.03.2023. године којом је неправноснажно одлучено о трошковима предметног кривичног поступка, те да се у конкретном случају у целини примењује Адвокатска тарифа која важи у време њеног доношења.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгице Младеновић, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Нишу 1К.бр.1109/21 од

12.09.2025. године и 1Кв.бр.924/2025 од 20.10.2025. године, те списе предмета вратио Основном суду у Нишу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Суд ће у поновном поступку имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју му је указано и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца окривљеног у овом кривичном поступку, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године) која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године и која је важила у време доношења одлуке којом је правноснажно решено о обавези плаћања трошкова у овој кривичноправној ствари (пресуда Апелационог суда у Нишу 18Кж1 552/2023 од 23.10.2024. године), а имајући при томе у виду и да је важећа Адвокатска тарифа у целини примењива само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после дана 03.06.2023. године, те да се важећа Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања које су обављене пре њеног ступања на снагу, а које нису биле тарифиране по „ранијој АТ“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкова насталих у време важења „раније АТ“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке, и то без обзира ако је одлука о обавези плаћања трошкова кривичног поступка донета у време њеног важења, након чега ће суд бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка**  
**Заменик управитеља писарнице**  
**Миланка Ранковић**